

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر عنصر روانی بر اسباب طولی و عرضی جنایات در ماده 535 قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین‌المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسین ایران پور - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سیرجان

محمد رضا یوسفی - استادیار، گروه حقوق، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر عنصر روانی بر اسباب طولی و عرضی جنایات در ماده 535 قانون مجازات اسلامی میباشد. سوال اصلی این پژوهش، آیا عنصر روانی بر اسباب طولی و عرضی جنایات در ماده 535 قانون مجازات اسلامی در حقوق ایران بهدرستی تبیین گردیده است نتایج تحقیق حاکی از آن است در خصوص اینکه عنصر مادی اسباب طولی و عرضی میبایست ناشی از فعل باشد یا ترک فعل، مسلم است که در هر دو حالت امکانپذیر است. وجود عنصر روانی لازم نیز در اسباب طولی و عرضی شرط مسئول شناخته شدن فعل یا ترک فعل است در واقع فرد متهم می بایست نتیجه مورد تمایل و نظر نهایی وی را خواسته باشد این شرط نشان میدهد که هرچند با توجه به بحث امکان محکوم کردن تارک فعل به ارتکاب عمدی قتل یا ایراد صدمات بدنی در حقوق ایران وجود دارد و این امر به طور کلی منتفی نیست لیکن در عمل اثبات اینکه تارک فعل سهل انگاری و تقصیر نکرده بلکه قصد و خواسته قطعی وی از ترک فعل رسیدن به نتیجه مورد نظر بوده است و در نتیجه عمد محسوب کردن رفتار مرتکب، بسیار مشکل خواهد بود در بسیاری از موارد، تارک فعل تنها به ارتکاب جرایم غیر عمدی علیه اشخاص (شبه عمد و خطای محض) محکوم میگردد. و در اکثر موارد عنصر روانی لازم برای جرم عمدی در خصوص ترک فعل اثبات نشده و حکم به ارتکاب جنایت غیر عمدی داده میشود و البته در این تحقیق به بررسی جرایمی که تقصیر در آنها چه به نحو تسبیب و چه مباشرت مفروض فرض گردیده است، میپردازیم. ماهیت و روش تحقیق این پژوهش توصیفی- تحلیلی میباشد و به صورت پیمایشی انجام گردیده است.

کلمات کلیدی:

عنصر روانی- تسبیب- اسباب طولی- اسباب عرضی- قانون مجازات اسلامی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1039980>

